

Όσιος Ιερώνυμος ο Σιμωνοπετρίτης

Παρασκευή, 9 Μαΐου 2025

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

9 Μαΐου ...

Όσιος Ιερώνυμος ο Σιμωνοπετρίτης ...

Β' Μέρος ...

Οι Ελεημοσύνες Του αγαθού Πατρός έμειναν παροιμιώδεις , θυμίζουν τους Βίους Των μεγάλων Ελεημόνων Αγίων , ο συνοικισμός του Βύρωνα είναι ελεημένος από τα χέρια του , ιδιαίτερα στις δύσκολες ημέρες της Κατοχής ,

δεν πρόσεχε ποιος ζητούσε , αν έχει ανάγκη ή όχι , έδινε απλόχερα παντού , προσπαθούσε να μην αφήσει να διανυκτερεύσουν στο κελί του χρήματα , που η αγάπη και ο σεβασμός των τέκνων Του πρόσφερε πλούσια , όταν του τέλειωναν τα χρήματα δανειζόταν για να ελεεί , όταν δεν είχε έλεγε , έτσι είναι , τότε χειμώνας και τότε καλοκαίρι ...

Συχνά έμπαινε στο λεωφορείο και δεν είχε το αντίτιμο του εισιτηρίου , τα ράσα , τα άμφια , τις φανέλες , τα υποδήματα του μοίραζε , όταν δεν είχε χρήματα να δώσει για να μη λυπήσει κανέναν , τόσο ήταν η ευσπλαχνία Του προς τους αδελφούς του , τα έδινε με τόσο χαρά ως να τα λάβαινε ο Ίδιος ,

ήταν υπερβολικά λιτοδίαιτος , αυστηρός νηστευτής , υποδειγματικά ολιγαρκής και αυτάρκης , πτωχός εκ πτωχών γονέων , όπως Του άρεσε να λέει , όταν Κοιμήθηκε βρέθηκαν μόνον επτά δραχμές στο συρτάρι του ...

Σελίδες θα χρειάζονταν για να γραφούν οι διηγήσεις των ανθρώπων που Τον γνώρισαν και αναφέρονται στο προορατικό του Χάρισμα , χωρίς να γνωρίζει το πρόσωπο , μιλούσε για την ιστορία του και το όνομα του ,

έβλεπε τις σκέψεις , τις καρδιές , τα παρελθόντα , τα μέλλοντα , δίχως ψυχολογικές εμβασύνσεις αλλά βιώνοντας την προ πτωτική ζωή της καθαρότητας και αλήθειας ...

Αυτό που άξια θαυμάζει κανείς είναι ο απλός τρόπος που μιλούσε για αυτά , δεν μιλούσε για κοσμοϊστορικά γεγονότα , πολέμους και λοιπά , μιλούσε για τα προβλήματα της αγωνιζόμενης ψυχής που είχε μπροστά Του ,

για να δώσει κουράγιο και άνεση και να διώξει την απελπισία , τα έλεγε μ' ένα τρόπο μυστικό , αλληγορικό , σαν να ήταν φυσικό να γνωρίζει τα άγνωστα ...

Ποτέ δεν μίλησε για το Χάρισμα Του , ήταν για Αυτόν σαν κάτι που δεν ήξερε αν το έχει , αν είναι καλά - καλά δικό του , τις ώρες εκείνες μιλούσε με το στόμα Του Ο Θεός ,

η παράδοση του ίδιου στον Θεό Τον έκανε να είναι στήριγμα για τους άλλους ...

Έβλεπε πέρα από τις κάθε λογής πιθανότητες , την πρώτη σκέψη που του έδινε Ο Θεός την έδινε στον εξομολογούμενο και έτσι ποτέ δεν λάθευε , το χάρισμα Του ήταν μια δωρεά Βοήθειας στον κόσμο ,

δεν είναι λιγότερες οι Θεραπείες των σωματικών πόνων και ασθενειών που έκανε Ο Γέροντας , ποτέ δεν πίστεψε και δεν άφησε τους άλλους να καταλάβουν ότι κάνει Θαύματα ...

Αυτό που ήξερε και ακούραστα κήρυττε ήταν πως Ο Θεός είναι κοντά μας και ακούει την Προσευχή των Πιστών , οι ευχές της Εκκλησίας , με τις Ιερές Ακολουθίες και τα Θεία Μυστήρια ,

Ιδιαίτερα της Εξομολογήσεως , της Θείας Μεταλήψεως και του Ευχελαίου , Οι Άγιοι με τις Πρεσβείες Τους , τις Εικόνες και τα Λείψανα Τους ...

Ιδιαίτερα η Θεοτόκος , ο Τίμιος Σταυρός , έχουν Δύναμη Ιαματική , Αυτός που Θεραπεύει , λυτρώνει και σώζει , είναι Ο Χριστός όταν δει Θερμή Πίστη στον άνθρωπο ,

Κύριος Ο Θεός σου ο ιώμενός σε , τα όπλα Του ήταν το Πετραχήλι , ο Σταυρός και το Ευχολόγιο , στα χέρια Του έπαιρναν μια μεγαλειώδη Δύναμη ...

Οι Πιστοί και οι άπιστοι πλησιάζοντας Τον αναφωνούσαν Ιδόντες εωράκαμεν , ότι ην ο Κύριος μετά σου , με όλη τη Φωτιά της Πίστεως του Προσευχόταν Ο Γέροντας στον Κύριο ,

που είπε στους Αποστόλους Του και στους Διαδόχους Του , Ασθενούντας Θεραπεύετε , δαιμόνια εκβάλλετε ...

Βλέποντας Ο Πανάγαθος Θεός , την ψυχή Του ταπεινού Ιερομονάχου Ιερωνύμου , που ολοκληρωτικά από παιδί Του είχε δοθεί , δίχως να κρατήσει τίποτε για τον εαυτό του ,

με την Άσκησι , την υπακοή και την Διακονία των αδελφών , πώς να μην Του δώσει την Χάρη να Θαυματουργεί ...

Τα Θαύματα που ανέφεραν πρόσωπα Ευλαβή, Πιστά Πνευματικά του τέκνα, είναι αυτά που είδαν και έζησαν κοντά Του, πολλοί που τα γνώρισαν έχουν αναπαυθεί, είτε κάποιοι μένουν άγνωστοι, είτε γιατί δεν τα γνώριζαν ούτε οι ίδιοι οι Θεραπευμένοι και σωσμένοι, γιατί Τελούνταν συχνά εν τω κρυπτό και εν συμβόλοις,

αξιοσημείωτο είναι ότι μερικά από αυτά τα αναφέρουν Μάρτυρες που δεν ζουν τόσο κοντά στην Εκκλησία, οι εκφράσεις τους φανερώνουν μια κρυφή εκτίμηση στους γνήσιους υπηρέτες Του Θεού ...

Η υπερβολική χρηστοθήθεια Του Γέροντα τον έκανε σε όλους σεβαστό, οι μετά την Κοίμηση Του Μαρτυρίες Θαυμαστών επεμβάσεων του δεν είναι λίγες, τώρα δεν κουράζεται το γεροντικό του σώμα να τρέχει στους ασθενείς Του,

τώρα Ευλογεί τα τέκνα του και από τον ουρανό, για να Δοξάζεται περισσότερο το όνομα Του Θαυματοδότη και μεγαλόδωρου Θεού ...

Ο Θεός Τον είχε σκεπάσει για την μεγάλη Του Αγάπη από εδώ στη γη με την Χάρη Του και δεν μπορούσε να κρυφτεί, όπως ο ήλιος στον ανέφελο ουρανό, συχνά η Ευωδία της Αρετής γίνεται αισθητή και από τις σωματικές αισθήσεις,

το 1938 μ.Χ. στην κηδεία του Αρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου είχαν καλέσει και Τον Γέροντα, τον έβαλαν στη σειρά με την τάξη των εγγάμων δίχως να μιλήσει, πλάι Του ήταν ένας σεβάσμιος Κληρικός, ο οποίος του είπε, τί έχετε εσείς οι Αγιορείτες και Ευωδιάζετε ...

Ο Γέροντας είπε, πάψε Ευλογημένε τί έχουμε, εκείνος επέμενε όχι το αισθάνομαι, έρχεται η Ευωδία από εσάς, κάτι έχετε επάνω σας, Πνευματικό του παιδί έλεγε,

όσο απομακρυνόμουν από κοντά Του τόσο λιγότευε η Ευωδία, κάτι ανάμεσα γαρύφαλλο και τριαντάφυλλο, παρόμοια Ευωδία αισθάνθηκα στον Άγιο Νεκτάριο ...

Ο Γέροντας κατόρθωσε να εμπνεύσει την αγάπη στον Μοναχισμό και να φορέσει το Μοναχικό σχήμα σε περισσότερες από τριακόσιες ψυχές, δίχως να διακρίνει ηλικία και κοινωνική κατάσταση,

δεν είναι λίγες οι οικογένειες που αφιερώθηκαν στον Θεό, με πρώτη τη δική Του ...

Μοναχούς έστελνε στο Άγιον Όρος και αλλού, τις Μοναχές σε διάφορες Μονές, κάποιες λόγω της περασμένης ηλικίας τους, τις έκειρε και τις άφηνε στα σπίτια τους, διάβαζε την κλήση που ήταν χαραγμένη στις καρδιές των τέκνων του και τους προετοίμαζε το δρόμο τους,

με τις Δεήσεις Του βοηθούσε να αυξηθεί το Αγγελοειδές τάγμα των Μοναχών, βλέποντας να αυξάνει ο αριθμός αυτός δεν Του έμενε παρά να Ευχαριστεί Τον Κύριο και Την Θεοτόκο ...

Τον Θάνατο Του ο Μακάριος Γέροντας προ είδε και προμήνυσε σε πολλούς με διάφορους τρόπους, τις ετοιμασίες για το ταξίδι του ουρανού είχε κάνει από τα νεανικά του χρόνια,

όλη Του η ζωή ήταν μια ετοιμασία για το καλωσόρισμα του Θανάτου , που Τον ανέμενε με λαχτάρα ...

Ήταν ογδόντα έξι ετών και η σφοδρότητα της ασθένειάς Του τον ταλαιπωρούσε αρκετές ημέρες , αλλά δεν Του διέκοπτε την Προσευχή , συχνά έκανε το σημείο του σταυρού ,

δίχως κανένα παράπονο , με υπομονή , με τον καλό Του λόγο και ηρεμία καρτερούσε το Τέλος ...

Λίγες ημέρες πριν την Οσιακή Κοίμηση Του μεταφέρθηκε σε κλινική του Πειραιά , τέσσερις ημέρες πριν κατόπιν Θείου Οράματος , επισκέφθηκε την Μονή Του Αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα , παρά την κακοκαιρία , για να Προσκυνήσει την Ιερά Κάρα Του Αγίου ,

η ψυχή Του Όσιου Ιερώνυμου από τους πολυχρονίους Αγώνες άφησε το πολυάθλο σώμα στις 11:40 το πρωί , ημέρα Κυριακή μετά την Θεία Λειτουργία και τον Αγιασμό Των Θεοφανείων ...

6 Ιανουαρίου του 1957 μ.Χ. , Ανέβαινε η ψυχή Του σε ανοιχτούς Ουρανούς , την παραμονή είχε Τελεσθεί το Ιερό Ευχέλαιο

και είχε Μεταλάβει των Αχράντων Μυστηρίων , πρόλαβε να πει και Μεγάλο Αγιασμό ...

Ο πολιτικός και Θρησκευτικός τύπος έγραψε πολλά περί της Μακάριας Βιωτής Του , οι ένθερμες νεκρολογίες πολλών , ήταν ύμνοι και Ευχαριστίες στον Θεό , που τους χάρισε τέτοιον Πατέρα ,

λίγες ημέρες μετά την Ταφή Του Γέροντα , κάθονταν μερικοί κοντά στον Τάφο Του , που βρίσκεται πίσω από τον Ιερό του Ναού Της Αναλήψεως και ένιωσαν να έρχεται ένα λεπτό Άρωμα από αυτόν , στις 8 Μαΐου του 1965 μ.Χ. έγινε η Ανακομιδή των Λειψάνων Του ...

Ο Γέρων Γελάσιος Σιμωνοπετρίτης στάλθηκε από την Μονή για την παραλαβή των Οστών Του , είπε , αν ο οικονόμος δεν τα έκρυβε στο καμπαναριό του Ναού θα επέστρεφα το κιβώτιο κενό , με Ιερή λαχτάρα όλος ο κόσμος έπεσε στον Τάφο Του να πάρει ως Ευλογία και Φυλακτό ,

χώμα και ξύλο από το φέρετρό Του , πολλοί είχαν την ευκαιρία πάλι να αισθανθούν έντονα τα σημεία της Χάριτος Του Θεού , με Θαυμασμό αναφέρουν την Ευωδία κατά την ώρα της Ανακομιδής ...

Αυτό που άφησε πίσω ως εικόνα και αίσθηση του προσώπου Του περιγράφεται Θαυμάσια από τον λόγιο Βιογράφο Του Αγιορείτη Γέροντα Μωϋσή ,

Ο Γέροντας ήταν πολύ απλός , κοντός στο ανάστημα , καθ' ότι ήταν λίγο ευτραφής φαινόταν εξασθωμένος και το βλέμμα σου τον διαπερνούσε , το πρόσωπό Του ήταν Φωτεινό και αυστηρό , σοβαρό και με καλοσύνη ...

Ποτέ δεν αποχωριζόταν τον καλογερικό Του σκούφο , οι αχνές ρυτίδες του προσώπου του είχαν μια φυσικότητα , τα μάτια Του βαθουλωτά , κοιτούσαν συνήθως χαμηλά και είχαν σπάνια Φωτεινότητα , δυσκολευόσουν αρκετά να Τον δεις κατάματα ,

συχνά φορούσε απλά ματογυάλια , το βλέμμα Του είχε επιείκεια , ζεστασιά και σε πρόσεχε με μια ακριβή αγάπη , το χαμόγελο Του είχε μια ιδιαίτερη ωραιότητα , τα γένια του ήταν άσπρα και στην μέση χωρίζανε λίγο , συνήθως ήταν ωχρός ...

Ήταν ένας απλός Ιερομόναχος , με καθαρά ρούχα και υποδήματα , με έντονα τα ιδιαίτερα Πατρικά Του Χαρίσματα , Αγαθότητα , Ηρεμία , Διάκριση και συμπάθεια ,

ο χαρακτήρας του προσώπου Του ήταν υπογραμμισμένος από την λευκότητα των διάχυτων μαλλιών του , η απλότητα των ενδυμάτων και των λόγων Του ...

Η Χάρη των νοημάτων Του από Θερμές φράσεις γίνονταν βιβλίο βοήθειας στους αναγκασμένους , στολισμός γάρ ανδρός και βήμα ποδός και γέλως οδόντων αναγγελεί τα περί αυτού , βλέποντας Τον να ξει μέσα σε μια συνεχόμενη και αδιατάρακτη πραότητα και γαλήνη ,

Αυτόν τον άνθρωπο Του Θεού , τον απλό Γέροντα , αναφωνούσες στα μύχια σου , Καλόν το πορεύεσθαι οπίσω Κυρίου , Ο Πατήρ Ιερώνυμος έζησε ως Επίγειος Άγγελος και Ουράνιος άνθρωπος

Απολυτίκιο ...

Τῶν ἐν ᾿Αθῶ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα καὶ τοῦ σεπτοῦ κοινοβίου , Σίμωνος Πέτρας βλαστός , ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων Ἱερώνυμε , σὺ γὰρ ἀνίσχες ὡς φωστήρ , ἐν τῷ ᾧ στεί Ἀθηνῶν , φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων , ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε

Κοντάκιο ...

Ὡς τῶν ὁσίων μιμητὴν τὸν ἀκριβέστατον καὶ καθηγούμενον ἐν ᾿Αθῶ Ἱερώνυμον , οἱ πιστοὶ ἐπευφημήσωμεν ἐγκαρδίως ἐν Ἀθήναις γὰρ ὡς ἄγγελος